

SULYOK VINCE

Aranyos vitézek

*Milyen gyönyörű itt ez a dallam,
milyen gyönyörű ez a dal,
s a katonazenekar milyen szépen játssza,
kívánnám, sokáig halljam:*

Magasan repül a daru, szépen szól.

*Magasba szárnyal fel a dallam,
pedig minha lenne GYÁSZinduló,
szövegét nem énekli senki,
noha tudja mindenki:*

Tiéd leszek koporsóm bezártáig.

*Vonul a díszszázad gyönyörűen,
vonul kimérten, feszesen, lassan,
körbejárja az emlékművet,
kőlapjain a vasalt csizmák
sarka keményen csattan.*

*A hős halottakra emlékezünk,
akik bátran, hittel
hazáért, érted, helyetted
hulltak itt el.*

*Frissen vasalt egyenruhák feszülnek,
jár körbe a díszszázad
a gyönyörű díszszázad,
szép ünnepi egyenruhában,
tükörként villanó csizmában
a délceg katonák,
feszítve lépnek a zenére.*

[*Sulyok Vince verse*]

„Szép magyar leventék, aranyos vitézek!
Szép magyar vitézek, aranyos leventék!”

*A múltat itt megint leverték!
Hátramaradtak a halottak,
a sárba és vérbe fagyottak
fekszenek sorban a vitéz leventék.*

*Lengnek a zászlóerdők,
lobogva emlékezve
a kivégzettekre,
a felakasztottakra,
a legyilkoltakra,
a csonthalommá porladtakra.*

Magasan repül a daru, szépen szól.

*Csattognak, zubognak a csizmatalpak,
villognak a fényes csizmaszárak,
kifogástalanul lép a kőlapokon,
feszesen lépdél a díszszázad –
él magyar, áll Buda még!*

*Akkor hát miért ez a sósan maró
könnycsepp a szemünkben,
belül a szemünk legsarkában?
S miért ez a csüggedtség szívünkben?*

